

vælge hvilket af de 2 Systemer det ønskede, enten det med det faste eller det med det løse Magasin. Fodfolket har valgt det første, og jeg tror, det har valgt rigtig, selv om Andre have valgt et andet System. Det glæder mig derfor i høi Grad at kunne give dette System min anbefaling, og at det har kunnet vinde Tilslutning her, idet det er min Overbevisning, at der derved vil være vundet noget virkeligt Godt for vor Hær.

Jungeren: Det var navnlig overfor de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Rosen), og som nu ere gjentagne af den høitærede Krigsminister, nemlig at dette Forslag blev forelagt den 17de Oktober, at jeg vil tillade mig et Par Bemærkninger. Det er ganske rigtigt, at Forslaget er forelagt den 17de Oktober, men det er mig et yderligere Bevis for, at det har kostet megen Møie at komme til Overenskomst i denne Sag i Finantsudvalget, siden den først er kommen frem netop i disse Dage. Altsaa Finantsudvalget har haft denne Sag til Overveielse saa længe, og først nu den 28de Marts har det set sig i Stand til at anbefale den til Thingets Afgjørelse. At det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds tror at være i Besiddelse af en saadan Starpsindighed eller Dygtighed, at han er i Stand til strax at overse Forholdene, kan være meget rigtigt, men han maa forlade os Andre, der ikke have en saadan Starpsindighed og Dygtighed til at sætte os ind i Alt, at vi overfor et Bilag, der indeholder 43 Sider, ikke ere i Stand til grundig og gennemgaaende at gjenmæntænke det i Løbet af 3 à 4 Timer, som endog have været benyttede til at afholde Mødet. Det maa det ærede Medlem forlade os, at vi ikke have været i Stand til. Jeg tror saaledes egentlig, at denne Udtalelse af det ærede Medlem indeholder en yderligere Grund til ikke at være med til at give en Bevilling som denne paa den Motivering, vi have faaet dels af Finantsudvalget og dels af den høitærede Krigsminister omtrent i samme Time, som vi skulde afgive vort Votum i Sagen. Vi staa her overfor et betydeligt finantsielt Spørgsmaal paa det militære Omraade. Vi indrømme, at vi have været meget velvillige i saa Henseende paa flere Omraader, men vi kunne ikke være tjente med, at vi bagefter skulle beklage, at vi ere gaaede saa vidt. Jeg tror, at den Tid vil komme, da Befolkningen vil se nøiere paa, hvad Summer vi bevilge i militære Gienem end tidligere, thi tidligere har Nedgang i de militære Udgifter været vort For-

maal, men desuagtet ere disse Udgifter gaaede opad, ikke med smaa Skridt, men de ere gaaede op til omtrent det Dobbelte af, hvad man tænkte sig, at vore Militærudgifter vilde beløbe sig til, da vi fik Herloven af 1867, ikke at tale om, hvad vi give ud ekstraordinært, foruden hvad der skal tages provisorisk. Jeg siger, kan dette Thing gaa med til at give den ærede Krigsminister en Bevilling, man sætter igjennem paa denne Maade, saa beklager jeg i høi Grad Thingets Stilling; thi jeg kan ikke se Andet, end at deri ligger en Anerkjendelse af det Skridt, der, som jeg før sagde, er gjort her ovenover fra Landsthingets Side, dengang det slog de midlertidige Finantslove ihjel. Jeg ser ikke rettere, end at vi vise en Anerkjendelse lige overfor dette Skridt, idet vi, naar vi staa overfor bestemte Dage, som ere Afslutningen af vort Arbejde, søge at presse Alt igjennem, uden at man nogenlunde er i Stand til at sætte sig ind i disse Sager, som vi sjaaft igjennem, havde jeg nær sagt.

Ordføreren (Holstein-Redeborg):

Jeg antager, at den ærede sidste Taler har tænkt mindre over, hvad han har sagt, thi „sjaafte“ gjør Finantsudvalget ikke, i det Mindste er jeg ikke Ordfører for Sager, der ere „sjaafte“. Med Hensyn til Sagen selv skal jeg bemærke, at den har foreligget i 3 Aar, den har været behandlet i 3 Aar i Finantsudvalget og været Gjenstand for gjentagne Betænkninger. Det Spørgsmaal, vi her have at afgjøre, er, om Sagen har været nok prøvet i Afdelingerne og Militæretaterne, og om disse Prøver ere saaledes enstemmige i deres Resultat, at vi kunne bygge vort Resultat paa disse Prøver. Det er selvfølgelig ikke vor Opgave, hverken her i Thinget eller i Finantsudvalget, at give os til at kritisere Laasemekanismernes, som disse foreligge; det forstaa vi os ikke det Allermindste paa, og vi vilde gøre os bundlatterlige, om vi vilde sætte os hen og undersøge Laasemekanismernes. Nei, vi have at kontrollere, om Sagen er prøvet i Afdelingerne, og om de militære Sagkyndiges Erklæringer stemme overens. Det have vi gjort, og det har ethvert Medlem, der har været her i disse Dage, og som har kunnet læse disse Papirer, der foreligge, kunnet kontrollere. Derfor har Finantsudvalget aldeles ingen Behov af at tage imod, for at denne Sag ikke skulde være tilstrækkelig behandlet, og det gjør jeg som dets Ordfører heller ikke, allermindst naar Behovet serne stee i en Form, som jeg for mit Vedkommende albrig tillader, at Noget tiltaler mig i. — Dernæst skal jeg i Henseende til